

РУСКИЙ НОВИННИЙ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІЮГОСЛАВІЇ

Најважнији вести.

Таліяне охабели Женеву.

Понаділік отримав Союз Народох звіднайс зі єгиптям та мало одлучити юроби Союз Народох зі Абесиніє єгипетською у талинських руках и до буде дати все санкціями пріори Италії. Кед талинська делегація видвела ѹ її за-садник присутній и делегат Абесинії, та-жий талинськи делегат Албізій виявив же талинська делегація не може участво-вац у роботи кед є ту представник Абесинії и так талинська делегація охабела та то висловив Союзу Народох.

Наше новіти на виставі:

На виставі християнських літніх з їїлого шкети відображені су і нашо „Руські Новіцтві” и „Рідце Слофод”, и то аж на трох кестох (у двох салоз) и то, пайперше у „общим оділух” вец ведно з християнськими хорватськими и словенськими по-дінами и у сали „посточних обрядів”.

Абесиния таїйянска.

Мусолини, преглъщел торжествено, же Абесиния од терак народните части Италии. Талински крал остана от терак цар Абесиния, а маршал Бадольо, когото освободи Абесинию поставен е за подкрайна Абесиния. Мусолини пише наглаштел, же Абесинию някто од Италии отстрани не може.

Французки комуністи

не сцу войсц до токей французкай
влади, котрой на чоле будзе, стан предняк
соўнілісткіх Лёйз, Вілю, Вілюю, комунасты
ж'е бы' ца влады хушэли вібоўшы, пішы
обенуныкі, дзе ўх пред віборамі обецоўшы,
а вони то ёробніц ні можу, бе рапі па же-
же створыц штото не може.

Жергва священическей длужносци.

У срэву Калуш; у Галічнікі юхладаў тифус. Весьё воліні ўдзелені ўсіх, людае ше ёсць паводлею айтна супіедах, які до ўсіх урэдох! Шынталк у Калушу преполісты все горімкі — У остатнім часу умер ад тифусу і парох апалау Каменя о. Евгэн Лопатинский, міяды свінценік, котры ёсць обраў ад той хоробры кед споведаў: хоріх на тифус. А безблужд людае гутфрэ як «пачоке ўндумлікі споўеда». Овдоль като'же бы ѿлай умерали?

Вистава христ. новинох в Риме.

Puerto Rico, 1936.

Нашо понятия уж всезі рази споживали, же того року будзе у Риме у Ватикану (держави св. Отца Папи) вистава католіцких новинок з цалого світу. Же пониног усеціе то наша кельмана свіла, котра, мок повесіць, вклада швастом, то нашо читателя уж анаю, бо о тим нашо поняття всезі рази писали. А християнски поняття, когра пікрай християнську просвітну, утверджую лоддаю у Христоїчай науці, браня дверу к церкви під нападах безбожників, чукаю святыню у ширюх, християнских заробах, то бара вселька помоць Церкви у ширеню царства христового на жемі. Св. Отаць погри найлевіше зна и розуми важкості з вредності христа, новинок одредает, да ще у Риме направи целька вистава христ. преск, за Богом слав, а з тим в цілий католіцьки шваст, видан, які су цеци христ. новинки у поздніих народах, да ще всезможе дамей-робіця на Іх полегізаню и по-свідчаню.

На повозанку св. Отиа, по отворене вистави католики зос 89 державах и народах послали до Ватикану своја копии и други часописни тичну статистику о тим, ик су христијановки у појединих народах и државама развијени; ако било нешта тако и јасно написано.

На тоту виставі посвятін булі і наші „Рускі Нобелі“ і „Рідне Слово“ й тікік в замісі Календарій, якож ін (і пайкошна красна книжка „Рускі-Українські Альманахи“).

Але найперше є саме вистави уніце.
За ту ж виставу збудовану у Ватикану, якою називалися: Отів лідіїв адміні, діє суперечкою хижаків відомостій північні або центральні. Заступники єр, які змінили сподіви, зовини вісі УВ-державою та країною, а крім тієї новини мисіонерах по цілому світі у розрізних язиках та пейзажах показали, що тільки відповідь монахів різних народів є державою. Нет яким показникам вісі Неманії (бо Гітлер заборонив) як істинні з багатошіїх державів: Яким буде послання на тути безчислених новінок у різних язиках тогдя світова наполіонівська діяльність, бо доказув, як ще влюблена слово писало письма Давиду, котрий свідчить: «Хваліте Ісуса Бога всіх народів! Шифери тогдя новінок ширій славу Божку, вождювату славу Його та утверджую славу Його.

Отворена чистапи.

Виставу отворює сам св. Отець відторгніх на 11 горбків пред' поладчюм: У великій сали виставки собрали все видовище службеного поземлення римських державників; велике число кардиналів — медведі шіма бул і пані пропсів. Владивіка... і інших чиновників постомістичних

Кел ще у сали появел св. Отец шишка го привитали кракпашњом. Кел сп. Отец — терзиј старец од 79 година — пешдунат на свой трен, примијат ту њему привитеу бешеду граф Џела Торе, главни редактор ватиканских дневних извјава „Операторе Романо“. Вон вијакајејаја радосци же може св. Отецу представитеу виставу христи новихаја цалото града и моријел то, да буде поистојатељ твоја вистава.

Св. Отец отивтвояз у другей бенеси, у котрой памятаеш велику віночку христ. преси у виниканнях часох, кел' ще циєт тих лотко
одварца, од Бога. Катол. пресе хоньчик венка
праву япостолеску роботу, аз обраце лютозах
та єдину праву драгу храст. жижота. Тоту
прекрасну бешеду св. Отца приношиме на ару-
сни месце, в наших храмах.

«Як вже уж спомни на виставі виложені
и наші „Руски Новини“ і „Рідне Слово“. Путівці з цілого світу буду их піатрац і так же доажно, що тає малька горсточка на-
шого народу у Югославії ма свою християнську
просвіту, що юс и ми знаємо дя свою бу-
дущост будувам на вічному темелю християн-
ської-католицької віри, що сцене буц здрави,
напредні народ, котри є свідома, що лас у
твардей віри, у віносці зос вселену като-
ликою церкву я под ей покровом можеме
преквітац и роснущ у мони мец надію на
цілісну будущост» (мф).

За руску и тешегши

Главна чесноксці при хованні кінелігіонів
з нашою материніною (вхопіом'я) слаубець або
худобство. Во восьмінці дреци на школи у
дімчаніх часох за нашого лемлядіана начи
гайдовиці себе упронасцир. Школа пінка бара-
дратів. Та шинко лем: пре то, багато Русівські
бняють по валлах, я вини школи не находять
лам: у рокініх паронох, я ісландці та дреци
отримували у гарому наші валлахи чловек
ніяк не може.

Але мушимо дати себе помагаць і худобину
а спосібні дзеці давати із піну їх вчинях
поколея. Добре би було, калі би зне і ту осно-
вали аген фоні, зес якога би зне могли
наперася яких худобінних поколіярох.

Келі націє способами хлапця, що уж за-
лочали вищу школу, життю претаргнущій дель-
шу науку, бо их оції худобини и не може за-
мінити даром позитиву.

Це допушимо да тоді нашо млади солдати, артилерії та інші війська до роботи, пропадаючи на землі своєї способності піхаснину, якщо им по-можемо, да од них буду хасковити, и чесни віддані на крести и хреста поміж нами.

Трето заберайме на фоне руских школарок!

А ях треба заберат? — Не треба ходзіць од хижі до хижі и пітац дарунки.

Медані зами Русінамі вест вельмі таких, хторых треба нем поучиць нач да свой масток дарую, же би а нікто бул по всім хасен за шкільных час. Прето мояя гіе шкілки, хторы маю даеку дацо дарованаць на обище добре, кай то дарую на фоне руских школарок. З вашымі жергівамі нам ще повекіца пітезібенчія, хтора нам за тэрэзай пайпотребіўшай.

Велі нацю людасе дарую свой масток церкви. То краіні лем хаба, же ще велі не читаю, я апі не разыску, нач иса ёсі тот масток хасноваць.

— Тот лененік могол бы ще хасноваць да дадо лепіце и я чого бы эже мали шкілки хасен и що бы будо на грайни спомін дарователью.

“Ін бы не было краініс, да не з помоцу даровательюх подавігіс сіні вельмі дам за руских школарок у давніх векахіх варошу и у тым даме да ще з помоцу препсталогу (я новогого) мастку вітрымаю нашу худобіи и способіи руски дацы, хторы бы на тот способ мотлы ходзіць на науки до ліпіх школах? Так бы яме зос мадым трошком одхвалік себе вініхіх младых учительюх и других інтелігентох. Думам, якіе нам таксі дацо вініхіх потребне, па чом вен да себе то ю зможеме кед можеме. То в сініх способе да пакажеме число свой добрей інтелігентія.

Прето падредок в заберайме на фоне таго зому руских школарок, кед сцеме да нам будучоць будзе осігураць. Як добре же каме семінар у Затребу у хторым ще готову нацю млады школаре за святынікох. Чом бы яме во тым прыкладу не основаць и ёден контракт и. пр. у Ісіям Саду дае бік иса з помоцу фінанса месін отримаць нашу школу, хторы бы ходзіць до учительскай школы. — Бы нам за тэрэзай, окрем паноцох ўсе іншай треба учительюх. Тота потреба ще пайзвешай указу тэрэз кед треба на учительскіе места замесціи Русіка — іст то. — Скорей як ще дацо сце маць, треба го одховаць па так в учительюх.

Думайше па то браца Русікі и меркуйце па ці и кому жертуваць сіні маютов. Ни дарователь олікі, и піхто вецей, маце право да одредаць нач ще ма хасноваць ваш дарунок.

Жені́дба.

(Комедия у двох дійох).

Написал М. Гоголь. Преложил М. Ковач.

Ява 17.

Істи, Кочхарев и Падконосін.

Кочк.: (Подколесину) Ты экая леві куряжко и вецей ёш (Рознавура нее и пілані около з ліпімінікім зачудованым, себе) фу, ты, піка ту громада людох. Цо то анати? Чи я то це млюйіюсе? (інтуха Талку и гуторка ў ўціх) З хторой стражі наабірши тити врани-а?

Текла: Ту навіт врани, то самі чесні людас.

Кочк.: (від) Госпі нечітани, а уяші подрані!

Текла: Ваш брату на свою шмату, а искандаріс не и ти не маш а тим: шматка за грою а такі искандарі!

Кочк.: И пра тебе вельмі того, як ях жа-би шерени. (на глас) А, по вона тэрэз роби. Тоті дакірі бізонко до сіні спальі водса? (віходзіць под двері)

Жевакін: Дошыбодзіе, да и пакухім!

Анучкін: Донілбодзіе, да я лем раз.

Кочк.: (предлукіл патране) Та иш не видко, панюре. И розітоанц не мож цо то там

И вано в жадеи за ще фань, в журніх и зос знойом стечкі, масток хохяснув на по всім шлях.

Як то краіні тад нашо жено буду спо-мінац велі герцогі и позаду генералі. Шкілки воня за свой щесце буду лем зам даскованац я по вініці вімері за вашу луцу буду ще модіц. — Поведзя шкілки: „Так буду якіші оцен, — то буд сядоми Русікі и грекокатолік“. *)

О-Ф Т-а.

*) Медыні шкілках чытахімох, да ще ёвя в до-писаніх якішіх знойоміх думак о предлогах поста-вленіх у той статі.

Редактор.

Святы Отец о важносці новінох.

Вельмі віветовіну виставу католічкіх новінох у Ватыкану отворыл сам Святы Отец Папа Пій XI вест красную бешшу кітру врэ сій вельмі важносці цалу приложінне у націях по-вініх. Святы Отец гуторел:

„Поз ярняміх і пазабутніма сіхінімі, які на нас дробея лем одбуты сіхіні французій „Воплье Прессе“ (Добрый Шанан) и „Ля Стойн“ (Христы), (главных франц. пілон, новінох) позітравінгіе уж пізлаку, баркей до машню преследу 75 роцінцу начнога милого и юкрнота „Л'Осьвегатрас Романо“ (папівски днезікіи новінох, пр. Ред.)

И добры Бог, котры віші чакі щедры у своіх дарох, коволуе нас и збера по туту ѹше всімі сіхіні сіхіні. Католыцкій шаставій штамін, и то католыцкій пів лем у богословікім значэні того слова, але и у географійним.

Сердечно, а пазівекіну радисні, вітаме Вас шкілках, бо з вану прысутнісіу юбера тата и так уж красна и зажына сіхіні сіхіні. Та мейнілавайшіе, и то у той сіхіні, то Вы прыніши спіловсі католічкіх поўнінаре зос 45 народнасціх Европы и Амерыкі, та зос 53 краібох Азії, Африкі, Океаніі, котры гіе поприходзяць зос шкілках странах широкого півостру рівніц тк нашо заставі и прелестніц, якіе оружжа — заставі и оружжа праці — ту дас по Ісусам одредзенію ѿні жык и драгваря слово праці.

Але як жаль ве шкілки ту застуванія. Хіба дас вельмі державі для вельмі народы.

таке: биле: жена чи перша (шкілки піс пазберили коло дверох в однініні зіс да ўціа.)

Ява 18.

Істи, Арина Пантелеімоніна и Агафія Тихоновіна, (шкілки піс клавію)

А. Пант.: А по якій прычині мене цо-броту заднікіц нас зос канцінскім?

Ратота: А у воніхіх самі начніці, же сце ўступіц на рубані лес я дрэво, и лес кельо го вст и у якім времені може го дас вірубані.

А. Пант.: Гоч шакій лес не дам рубані, ми вас сердечко пакане. Як ішо працінко?

Ратота: Колежкія асесор, Іван Івано-віч Ратота.

А. Пант.: Модлім яс тадыце... (обраца ёсі ту Жевакіну и патрык на выго) Да ішлівіе да ще однітам.

Жевакін: Я так само лбачац у позіхіх ослапкі о чимнік.... Нох, пунам себе, пойдзем. Време красніе, по драже шкілки трада...

А. Пант.: А модлім ване мено!

Жевакін: Я лайткіят морскай службі у пілані Валтазар Валтазаров Жевакін І-ні. Бул пра нас ўсе ёден Жевакін, але тот юш скорей міе вано зос службі: бул раніти, ма-

На первім месіце, велікінія и пасіміні Гиль-пісніка держава — бо там страшна пізняціца на Бота лічтожка і юще вінічкіні піцко то, по ма дамку звіл з віру а позбені з віру католічкі, уніткінікі піцко пісіні ін-вінімій вірности, аблім працінкого геройства, котрым юе запініко воні бокі мартынітій (кіткіні мученіцтва). А другі звіл іх, то Немецкі, істра пам особа пізнатіа и міла, бо так прыні кіаждей справедлівасці и правды вісцу да сістай католічкіо пітамі.

И у юцім и уніткінім краіні вікалою чесц католічкій штамік зоз тым, як ёсі бой сілі и вінікіу: бо кто праціту не може на-відаці, тот не ёй праціні.

И прето тэрэз оталь в того места поздраві-яме и згадуем слави и другі краін и народ тац и Ух як і віждага скаме мілого вінікіо вінікі.

Та кед зме ўж стомізу тых націх сіхініх, котрым будо забрането ту прысці — відзін піе нам же вінікі баркей треба ловесцівам, котры очікуюці вініо слова як то віде з вінікій прысутнісі и бешеда віліто представініка.

А поземе нам тогу, до до нас іречара сажа вінікі прысутнісі. Та тих сілініе и багатна думка кітру пам панокіна вінікі пры-сутнісі тым чесніе якіе вібрація слова котры свеме до Вас вініківіц.

Ми Вас уж прынігали зос ѿцікія слові, як панокіх вірко та к іаждога зекрема; та якіс сцеме и мутнімі додыц и пано сердечні вініківія. Вінікіе Вам по якій вельмі работкі, на роботы, котры бы могіла ві-нільшыці цалі ішвіц. На роботы віркі и вінікі, на роботы вісціні и оброні, очуені и раз-ширілі штамікі. Вінікіе нам па тым вінікі месіе, котре ёш занялі у Дому и Факіліят Білкей, у св. Церкви, як католічкі пініківіц.

По тых вініківільных сцеме віліто поздеко-віц, би позінаме добре віну віру и знаме ёсі нашо вініківіц и Потіскіяне, будзе за вано шерна пазівекіна чагорода.

Але тога прыніганс і годзековані на лем шано, тк Оца котрого ві так любіце, але и св. Церкву, потра с паймаліст и любротвор-нейшіа од панокіх мацерох, мудрэвіца од панокіх учительюх, една мады шкілки испо-мілна; пайкрасіті твор руки Бога Сотворите-ля и Отсупніці.

може, под коівіком и кузы так чудно прыніла, як іхіні саже арт на руціла, але пра жылі прыніла — як в італьну, так іх вінікі, трафікі ёсі так: Стойм вінікі, як іш твары, за ці роціні вінікі але ёсі з вінікім зос задніу вінікі.

А. Пант.: А моім найпокорнейшіе, ще-дніце... (обраца ёсі ту Апучкіну) Шлебідко дозінац по якій ар прычіні...?

Апучкін: Но сущедству. Находома не ў вінікім сущедству...

А. Пант.: Ни зос хібу жени тарівца Тулубіча, цо прыйт драгу од час бывшю?

Апучкін: Не, я по праціс зівім идзе на Піскох, але думам премежом преселіц іх тады, до сущедства, да тей часці паронку.

А. Пант.: А модлім яс пакорю, щедніце, (обраца ёсі ту Кочкярэву) Шлебідко дозінац?

Кочк.: Та ви не ізда не вінікіце? (обраца ёсі ту А. Тихоновіні) Ах я пай?

А. Тих.: Право ис азам, гібаль кед піс у Бирюшкініх?

Кочк.: Баяно, у Бирюшкініх.

А. Тих.: Ах, як іш звіце з юш тра-фела цалі історія.

Кочк.: Як же, ідама ёсі?

А. Тих.: Не, то бя јеছе добра будо, але азажала поту.

Це піднімало змін радості, які нам можемо виказати в нашому іцовським присвяченням та відомості проявлення такої Машерк Науковецької.

Могли би звісно ту заслугу, як із словами його представника виказані сюди я очевидніше оцівлені слово від замінника редактора, але я знаю, що да го як найскоріше розмігриє і медаль тих синих котів не потягнеть ти присутніх.

Сценік новогодній же нам дававши нагоду, як рідко дакеди, розвесляти всім і найдалішім. Нашим сином ізовське слово вже жадали я обісковані.

А ти нас пам'ятає св. Апостол Павло: — „Же змеї дружиніце шкодять” — видані ше ная, що би нам синець не дала спокію пред Господом Богом, кед би аже не послуживши все гому красну нагоду. Вибираємо лам дасповідінні стваря, за котри дуждає не гу чайникою, як уважені на опасності і троянчі терапевтичного часу:

Сценік нам пакратко розповесць тута справі, як би сде же приставали обробітка, як дон их підуть по зрозумілі і як пойде за тіна.

(Цей буде).

МИКОЛІШЕВЦІ.

В подію 3. квітня відзначили наше віднайдене браца зі Бачинських, членів Бачинської читальні. Приходи на корінні і дочекали джеїх при жогії читальні коло близ 10 година. Попали зме до церкви для від час Служба Божа, ізпекли засід церковні хор. По підліду на 2 години пригадали наші браци Бачинськів свою представу „Сіттайова давідка” за драми і тих що не жону присяг вечар, а вечар на 3 виданії пригадали поповоє свою представу.

Представа була бара добре одбалена і як на представа друге зас похвалій було.

А. Панік: Я бара зрешено. Врачала та деси післяко не хочу дому, а комісарії були низки та ю виїздів з коча.

Комісар: Геф, Геф, я не цепка сдоладувані: Чи не сдала чи ногу зімала?

А. Панік: А як відішов превісіко?

Комісар: А як же — Илья Тиміч Кочкарев, як і родиша; які жена ми уж довела о тим... Довуша, лінуща (бере за руку) Поділесин, я приводив до більшій моїх приятель Поділесин Іван Кузмич, надворний солдат, складигор, сам роби чиїні роботу, у своїй роботі циком говорив.

А. Панік: А як по превісіко?

Комісар: Поділесин, Іван Кузмич Поділесин. Директор там поставив лам пре чин, але пінаку роботу відібрав. Іван Кузмич Поділесин.

А. Панік: Так, модлім країніс шедзін.

Яш 19.

Історія Стариков.

Стариков: (живо тає кланя, бешедув фрінхко, як тартовець, я кладе руки на клуби) Добри драми, мамочко, Аричо Нантелевіна. Драми на Панським дворе гварелі, як предавані вонсу мамочко.

А. Тихон: (одвірача не хос превісіко, але так да вон може чути) Ту кінки не дуты.

от цилістах базарії свою рою відлучую і шкоду видно же при їх влада дисципліна, а за то, найбільш заслуго ма їх редактор, або учитель Іоакім Веселімер.

По прикладу бачинської читальні требали би і други читальні по візках відмінних як Шанд, Беркісову і Петровські, да напротяг турисю та раз до рока по наших візках, да ще так по чистейші дружства сходя та на-щотягом моцівого. Пятим братом Бачинським преноручувані да по останю лам на тім, але поміло падрезок у просвітним ампліту бок їх роботи, відкіде тає су як красни успіх посічані. Ми тає що тим сердечко вінтуємо в благодії зас їх поєднаню і їх приход до нас буде нам дугу у красному пам'ятнику.

Читайце добри книжки.

Тих візках виникає ще питання наша коця книжка, руско-українські „Альманахи”. Вельми то Богатство за нашу літературу. І дотерад аже читали напо „Рускі Новини” і „Рускі Календарі”, але та не рекомендом потрапили в подарю, бе невідомо добиваме ханси тише імена, а календар кожди рок други. Але „Альманах” в цілком іншою книжкою. У тим су на підганий відмінні твори наших найкращих і наймодніших писательськох. Тота книжка нам підсвідома, же, що вона літературе давніх я юніс. З разому в любову можемо читати тає, що написані європейськими Русими писательми. Думан як автівого Руснака щ буде, що більші відомі превісіко привезуть важкоєд тає книжки. Вони нам призначають час, у час інші засідки зароди на північні культурно давнішю, які імени народи патри до їх засідак, але да є перші. А ти ми Руснаці у тим стойте?

Вельми більше діло о тим писаці, а погляд, якісь Руснак зас як стойте у просвітній роботі. Но слава Богу, останні пар роки ерочети зас всільо напредові, Могли аже я веци, по читані чи... .

Терез саме напредові і не заоставані, але свідомо і шлебідно кожну роботу до краю винесі. А що нам перші почінці? Ето, виног „Альманах”, треба го купиць и читати. Єсть у тим прекрасного і хасночного читання. Іс піднім

Стариков: Ого! Може зме ще пографема на час. Ви може я прен якіс заженку аваргії.

А. Панік: Модійм, модійм, Алексію Димитровику, що їх придавали відміні, але зас зато радости ще спіл яриці. Модійм вас краще щедріє.

(швидко поїхали — чутя)

Ратота: Чудна хвиля ченіка, рано було як да буде підад, а терез я да пренімо.

А. Тихон: Да того време її пати ще заупине: другирак ясно, я дакеди цілком дінджікою. Цілком нехгодна ствар.

Жевакін: А віднанце ми у Сінкії були, мамочко, були зме з ескіпзу в епісі, — як виразувши виходи дзвіння тає, якіс фе-брока: виданій новітні, з дому-дась солнечні, а по тим такий дінджіко, я патриці, якісне дінджіко.

Ратота: Найгірше єд того то, якіс же време мушиш превісіко сам. Окейстіму ченікові візкихінніні — не досади: я кед сама тає веци просто... .

Жевакін: О пімери, права пімери.

Апучкін: Да то помотно мож превісі.

Кочік: Ясно? — напросто чути. Жевакін ці омержко. Не дай Боже дожиць таке жоложені.

Ратота: А як пакі, якіс би присто на вас да себе на вибереце давого? Чи шлебідно

вон зас за міхомінніх людях, але сідах за паніків! Нет у тім учни, чиєкіи і перозумілік ствари, але красни і даські писаці, що піажди словах може розуміти і з радоспу читаць на скоті катеринським візку і скоті Рускої бечеї. Заго ще шкіжки докуваці да тає кінкаста остане перозпередана і да так пілешнік!

Мушиме акад якіс відомому човенку по-гребів ліктора (читаці). Ліктора в польши (біло) нашій думі и що чиєкіи на лікторім ступіні культури, тим веций жади читад и веций любів іншікі.

Само гевтот човенек не осеня потребу за читанів кетри с піч, або бара мало просвініці. Але як єт добре и погубеній пожіві, так єт и добре и погубеній кінкі. Тоті погубені и зас кінкіи су прямі отров за чи-векову душу. Заго мушиме добре мерківач цо читаже! Паніка на жаль, як бара вельми дає к погубеній іншікі, не их ширі безбожні цілами. Такі книжки су вінка туні, а то зато бо тає цілому засла кипіталісти — жидан кетри чиє саю привіти друкарій. Але якіс цім часен од тих безбожніх книжкох, якіс су и туні, кед нас вонк упропаса, ідеалу на криву трагу житвота. (Ту єт мушиме адогац, як ми Руснаці пам'яте інші свою Руску дружарю, як і книжки не можу бути туні).

Але попри тих візкох іншікіх єт и добре книжки, як добре мерківиме зас іншікі культуру и читаме. Но звісне добрі, якіс відомого для бара чешко буде пред Богом одвіраці кожди гевтот, кетри куконал або кінкіи и подномініл зас и безбожну іншікі. Паніа є християнські дружіткою кукона, читат і чи-риц само добре книжка. Уж аже вельми и вельми раз чути и читати, же треба и зас ділами указат же зме християніс, в із тем зас словами. Терез ще сто уважац красна зівіда, якіс кажде руске обисце зас кукоці із руско-українські „Альманах”, да так чита и ма добру іншікі. Най іншому це буде ченіко видані тає 12 дні. Задумайце ве и зачитайце сами себе; вельми и вельми раз уж потрібна и вельми жені, а на якетребіві ствари, на кок-яких вілістиства.

Заго Руснаці, звертаючись терез за піднім добру книжку, як наші превісічані, за звісне нашій жадей культури. За такі пілі не поземе самовак, але жертоювач ісаю треба.

ділакац за вану „Луст”. Прибач, як і тає па рівно. У якій службі думане, як би нам мушим бути наші куї?

Жевакін: Сціле би ще наші мац мужа відомого зас кінківима відрикні?

Кочік: Не, но, якчи по моїм думаню кінків, кетри едини спіл, Україна зас пілім департманом.

Апучкін: Чим так думане може! Превіо вінє засідбані човенки, кетри якіс по-пічно, служят у іншідіці, але якіс, шкіко віно, цікій пілідана високого дружства.

Ратота: Паніа щедріє ви

А. Тих: (чутя)

Текла: Однієдза їм мамочко, півідоз ім якіс по.

Ратота: Як же, пакі.

Кочік: Іске вашо думаню, Агаф. Тихоновна?

Текла: (по цикі сій) Повсюдя ім, поідеа: „Благодарим”, лібо „даєкіс зас задовільством... ” Не добрі так пілідані.

А. Тих: (шкіко) Я не ганьблю, паніде ганьблю; я щадам отаць, пісніде ядром отаць. Ніночко, останце зи ту место мене.

Текла: Ах, не роб таку ганьбу, не од-хозя, вінініння нас поганьблю. Незнан по вони думаню.

А. Тих: (так жето) Не, вера боже, илзен ідеа, щадем, щадем, (сідка). Текла и Арина як піл.

(Цей буде).

Кладем туту ствар на шерцо найменій гентим Руснадом що су майстриши. Вони треба да предізта, бо хто буде? Вони і самі треба да то увидза и пай буде щешиши що су преднаци, а Богу дай благодаря що м'я ідал туту велику ласку, же можу помагаць своєму народу на культурний подію.

Надалей, швидка Руска интелігенція мушії набаванц "Алманах". Котрк ба досу кількісну не має, даремно му не хдай, и ваношнік же вон ма келько драгоценни хірока по пудах писателях.

Браца Русини, баш у тих ческих часох мушким ухваць же аже свидоми, же любите своїи и же нащо сцеме очувати. Започали аже кранінк, давністайме ще у нашій роботи више вище, але цім вельмо і вельмо інше того треба док ще давністайме так високо, за можеме обраца веднац зос другими моціями в культурним народам.

Заш споминам: як ділами укажиме цо сцеме, на гонач за тоді діса тікто аїв зінц не буде, але зато вони буду хвалити Богу, а успіхи буде велико, бо аже и до теря више мали успіху, кед аже зложно робіти.

К. Б.

ШИРОМ ШВЕТА

8 мільйони безробітних

ест тераз у Польськай я то лем на вадах. То су землерісчи роботи. Ніжкай підпори вони од держави ю доставлю и жилю од помоці тих наростах, що інше даю маю.

у Італіїні даєті вре.

Араби ще у Палестині даєті бути проща Жидів; Вони проглашили общі штрайк и хитро од Англії, да арабам даєті насильовання Жидів ѹ Палестині и да владу препути Арабам. Вони тиж пристали підніти піорцю и Англії тераз у велькай бризі. До Палестини приїхало з Египту англійське військо.

Зос чим Негус сіакол.

Абесінски пар Гойяе Сейдесін ажак яс собу, кед охабел Абесінію З кінціали злати, 25 кінціали срібла, 40 вагонів пайфінісії кави. Негус ма рани на руках од таліянських стрілівих індох.

Українські Соколи.

Недавно мали напо соколи у Галичині свою головну схадаку. Українські сокольські Столя ма тераз 260 дружств і 25.000 членів. (Пред війну було 1.000 дружств, и 50.000 членів); Треба пам'ятаць ще нашо соколи веднац свою роботу у християнським духу, и не прозива ще віри, и церкви як па пр. чески соколи. Зато не мушаме венеції, же не мако соколство наш давніе и шари.

Країна напередуні.

нашо християнські новини у Галичині. И так на пр. тиженькою новини за народ "Христос наша сила", цо тіх видаві наш митрополит Препод. П. Сатиціан, вийде у 10.000 примірниках. Други новини як "Правда" маю 5—3.000 предплатників. — А кеди вано "Руски Новини" буду має голех 1.500 предплатників?

Отровни газ надвладада.

Шишки! нічкі пишу герз о прещанів преласци абесінського царства и о таліянській победі над Абесінію. И гінкіи зложан у тим же Таліянів надвладада Абесініюх прето бо не служили зос пайстраванійцім (пішак у межінародним праву забраздити) модернім оружіем: як отровним газом. Трето сцеме бри тей нагоди написаць даю зос исторії того отровного газу.

Отровни газ хлопівами ходзе ище у старих часах пред христом. Значе же у старій Греческій Спартанські племіні, послужилоше у Пелопонескій війні (431—404 пред Христом) зос піарку як арсеном, з котрим виходзяч отровни дим и пре п'ято мушел всприячель охабіц освободи варожі.

Тиж у среційм вику и познаніше хасновали чюдзе у війні робітничі хемічні средство. И так у кримській війні, пропрі Росії Англіїци мали уж гранати заполінені з отровним газом.

У інвестоїв літіні перві раз послужили ще Немци на французькій флоті у битві под Міром, дія 22. априла 1815 року. Французи які не знали и несвергли же Немци маю отровації сіхи. На тій годині вечар захода вітор пропій французом, Немци у першій своєї ложній півтори розсекрети зос газом и нараз ще зос їх декупітіх: давніга хмара зкошілівного газу, котру вітор француз пренесоли у французом.

Отровні газ так нагло отронят французів же вони були неспособні за борбу. Густі газ затягли пішико и од ньюто гасиці французів падали мертві. Зос п'яту на усіх падали ліхе и жем и у страшних корюхах умерали.

Того дні моглико од газу 5.000 французів. Крем того Немци виланели 1.000 французів к 50 лідерам. Така була перва появя отровного газу у інвестоїв війні.

Од того дня, як до конца війні хасновали отровни газ скоро шишки ліпівши держави. Газова війна оцінела 900.000 людських жертв. И гонач газова війна пайстраванійши способ війовани пія лем може подумати и гонач ірто держави у межінародних потваркох подавдали, же газ у війні хасноваць не буде инак ще які газом війовали и у інвестоїв війні и ето було тут істи отровни газ що щелє юде самостійну державу у Африці Абесінію.

Абесінія спадка як жертва модернії европейській віснії техніки котра в бес шерца и душі якод во си цала пішиа модерна культура, з котру ще ми хваліме, але котра нас и забива.

Прощаніни Владика у Риме.

Нати Преосвящени; буде у Риме од 12 до 10 того місяця, део окочея илько важини робота нашого Владичества. Вінадав буде од високих церковних достойніх сердечно лічені, бо у Риме добре піакаю піакоцінішого Владичества и велькому Апостоліку роботу нашого Преосвященого Владики.

Понадзелок 18 маю буде Преосвящени в Преч. Редактором наших новинок при са.

Оном, котра юсе з окрему увагу и любою прещанії живот Крісіанского Владичества и нашого руско-українського народу у Югославії.

Св. Отец и при тей нагоди хвастоял піс Проповідного о юніцях відомійших стварах нашого Владичества и благословів даю піако Владичество.

Новини в Югославії.

у Югославії юст 456 новини. Од того су лем 60 католицких т. в. 1% од піших новинок. Од тих су 11 новинок міцарських, піако в двох іншо. Новинох котри пишану у безвідомих руку, нападло на віру и Церкву юст 32, а соціалістичних 8. Значе, же ім добри християнські новини, ширя вранцівку просвіту, од котрій народ на хатев, я таких як видраже у Югославії досі мало. Ми юсе можеме діяти, же маємо лем добри віяні, и даї біт Бог, да так више и пістане.

Благослов св. Оца „Руским Новинам“.

Наш Редактор з нагоди скінного пробувався у Риме на виставі хрест. кат. піших, мал окремо щесе бул привіти (педро з Пресв. Владиком) піс окремій адвізії у св. Отец. Св. Отец видягословив нашого Редактора и сугорел: „Благословим Тебе и Твою новину, бо вони служа на славу Богу и приноша велькую хареси Пресвіті и народу“. Запаметайже тута, слова су. Отів і успадуйже ще помагаць я ралівниці нашо появінє до нашої руско-українській лінії.

Відова бандеї падатій у Н. Саду.

За будобу бандеї падатій у Н. Саду одраззеви уж кредит од 18 лінійкох днів. Поба падата будле парз белька — будле у ней 1.500 хижак. Пішу новини, же вона будле зато таїа белька, бо по новинах залогу о самому працівниках бандеїв, котрі ма юе виробни, будле самоуправа бандеїв верка и треба будле белья урядників.

Ват'ялівд в студію.

У Кріжебіцах євочея до студії 62-рочній будані школотік слуга (волворин). Йуравчич. По то натнало на таїа страшни чин не зна юе, але не всі же вони себе зос тим самоубойством на віхи запрепасці, але начкодзел и лодзом, бо юхто не знал, же його цено в студії и през той дні лодзе браці з ней буду, зос яко барсан и піти. Прето е цілком оправдані гібі кріжебічанох на наїсненсто самоубойстві, же и душу ёбо запрепасці и студію на за галадзел.

Даровали за Руслу Друкарню

Руски КРЕСТУР.

Гарди-Берені Мих.	Днін. 50—
Надій Дюра 39	" 100—
Тимко Дюра	" 50—
Рац Янко, сілаце 97.	" 20—
Пастернак Янко.	" 10—
Голік Якім.	" 10—
Колотний Юлій.	" 10—
Цап Петро	" 10—
Семан Мойсей	" 10—
п. Буднікі Янко; нароч Веоград	другіграв Днін. 100—

Бесеряні Вартоломей, давід Ст. Вербас Днін. 50—

Хто слідуючи?

Руска Друкарня буде наївекша сила у цінним просвітнім аматапю. Прето кожді Русини муші ка юе жертвовать, кельц лем годаси, да ю цо скорей достанеме! Руски патріоти рушайце юе!